

[Koføed]

mener, det er vigtigt, at vi også tager disse ting med i udvalgsarbejdet og finder den bedste samarbejdsform. Det er nemlig nødvendigt, at europæisk og dansk politik i fremtiden bliver ét.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe hilser de to lovforslag om direkte valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet velkommen. Vi har ventet længe på dem, men det kan ikke undre nogen, at det måtte tage tid i betragtning af den principielle kovending, som socialdemokratiet har foretaget. Fra kravet om det tvungne dobbeltmandat er partiet gået til den modsatte yderlighed med forslaget om at give mulighed for valg af personer, der ikke har den ringeste kontakt med folketinget eller folketingets partier. Kravet om dobbeltmandatet har sinket forhandlingerne med de øvrige medlemsstater og har skadet Danmarks anseelse. Det havde været hensigtsmæssigt, om regeringen havde fulgt vort partis opfordring til på et tidligt tidspunkt at undersøge, om regeringen havde et flertal bag sig i kravet om dobbeltmandatet og kravet om den fælles valgdato.

Den konservative gruppe hilser forslagene velkommen, fordi de er en udbygning af de demokratiske rettigheder. Hidtil har de største af folketingets partier udpeget og udsendt repræsentanter til EF fra deres egne grupper. Fra næste år kan befolkningen medvirke til at opstille og derefter vælge parlamentsmedlemmerne. Det er på denne baggrund ubegribeligt, at der er en vis ligegyldighed og i nogle kredse endog modstand mod gennemførelse af disse valg.

Regeringen har ved opbygningen af forslagene på væsentlige områder anvendt principperne fra folketingsvalgloven og fra den kommunale valglov. Dette har naturligvis mange fordele ved den praktiske gennemførelse, og der er ingen grund til at komme ind på disse principper, fordi de er velkendte og gennemprøvede. Men der er selvfølgelig også forskelle. Det er f. eks. en væsentlig forskel, at landet skal udgøre ét stort valgområde. Vi er enige med regeringen i, at det er den rigtige løsning, men vil understrege de praktiske vanskeligheder. Stemmesedlen bliver kolossal lang, og det bliver vanskeligt for vælgerne at håndtere den og at overskue den. Vi

henstiller derfor, at det tages op til overvejelse, om det vil være hensigtsmæssigt, at stemmesedlen udformes på en anden måde end den traditionelle. Vi overlader gerne til ministeren og hans eksperter at arbejde med denne sag.

I forbindelse med kandidatlisternes bogstavbetegnelse betragter vi det som en selvfølge, at partierne beholder deres bogstavbetegnelser fra folketingsvalg og fra kommunale valg. I bemærkningerne til § 9 kan man læse ordene: »så vidt muligt«. Dem ønsker vi afkræftet. Der må ikke herske den mindste tvivl om, at partierne kan gå til dette valg under deres sædvanlige bogstavbetegnelse.

Regeringen foreslår, at partidannelser, som ikke er repræsenteret i folketinget – og det vil jo i realiteten sige ganske bestemte befolkningsgrupper – skal have mulighed for at opstille og blive repræsenteret i Europa-Parlamentet. Regeringen finder, at de foreslåede anmeldelsesbestemmelser tilgodeser hensynet til den nære forbindelse mellem folketinget og de valgte Europaparlamentarikere. Ja, sådan står der virkelig at læse i bemærkningerne side 9. Må jeg spørge: hvor er den nære forbindelse? Hvor er så meget som bare skyggen af en forbindelse? Det må indenrigsministeren kunne redegøre for, såfremt det ikke simpelt hen er en formulering, som han har glemt at få slettet, fra dengang det obligatoriske dobbeltmandat var afgørende.

Den konservative gruppe er ikke tilhænger af princippet om det tvungne dobbeltmandat, men vi er tilhængere af, at der tilstræbes den størst mulige overensstemmelse mellem den politiske holdning, som kommer til udtryk i folketinget, og den, som kommer til udtryk på Danmarks vegne i Europa-Parlamentet.

Jeg vil sige til hr. Erik Holst, at dette må være den rigtige løsning, idet jeg går ud fra, at den socialdemokratiske og den konservative og formentlig andre grupper i denne sal er enige om, at trods det direkte valg af repræsentanter til Europa-Parlamentet så er det fortsat folketinget, som skal bestemme og beslutte i EF-spørgsmål. Jeg vil gerne spørge, om hr. Erik Holst og regeringen dog ikke kan indse det logiske i dette ræsonnement og det logiske i vort forslag. Dermed ville regeringens bemærkninger til forslaget jo også komme til at passe til den endelige lovs paragraffer. Vi håber, der er mulighed for at for-